

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010706
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719010706.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného E. Matušku, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. októbra 2021 o odvolaní obžalovaného E. M. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/142/2019 zo dňa 26.05.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. M. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/142/2019 zo dňa 26.05.2021 bol obžalovaný E. M. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 11.3.2019 v čase o 05.50 h vo J. na ceste X/XX v km XXX,X viedol ako vodič U. zn. Z. Y., N.: J v smere od m. č. J. - A. do centra mesta J., pričom na prechode pre chodcov nedal prednosť chodcovi P. C., nar. XX.X.XXXX, bytom J., Ul. W. Q. prechádzajúceho z ľavej strany vpravo z jeho pohľadu, následkom čoho došlo ku kolízii vozidla s chodcom, čím porušil dôležitú povinnosť uvedenú v § 4 ods. 1 písm. e, f) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a poškodenému P. C. spôsobil zlomeninu skeletu lebky bez vtlačenia úlomkov, otras mozgu, zlomeninu kĺbných výbežkov C6 a C7 vľavo, poranenie platničky pri zlomenine stavca C6, spondylolistézu, pomliaždenie s hematómom ľavého kolena, pomliaždenie a hematóm pravého predkolenia, pomliaždenie a hematóm ľavej ruky, pomliaždenie a hematóm predlaktia vpravo, pomliaždenie a hematóm pravej ruky - prsty, poranenie pravej ušnice s následnou perichondritídou s dobou liečenia 10-12 týždňov a PN v trvaní 10-16 týždňov.

Za to okresný súd obžalovaného E. M. odsúdil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť)mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, ktoré potrvá dovtedy, pokiaľ to bude vyžadovať jeho účel.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- Sociálna poisťovňa, pobočka pobočka Zvolen, Štefana Moyzesa 1369/52, 960 01 Zvolen škodu vo výške 2.248,40 Eur (dvetisícdeväťstoštyridsaťosem eur a štyridsať centov).

- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 830,04 Eur (osemstotridsať eur a štyri centy).

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal za obžalovaného odvolanie jeho obhajca, ktoré dodatočne písomne odôvodnil dňa 3.8.2021. V odôvodnení podaného odvolania uviedol, že procesný postup, ktorý vydaniu napádaného rozsudku predchádzal neodzrkadľuje zásady a náležitosti trestného konania tak, ako to majú na mysli hmotnoprávne predpisy či už hmotnoprávneho ale aj procesnoprávneho charakteru. Počas prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní po celý čas konzistentne svoju vinu odmietal a tvrdil, že sa žiadneho protiprávneho konania v zmysle obžaloby, resp. uznesenia o vznesení obvinenia nedopustil - uvedenému odporuje aj obsah vo veci vykonanej jeho svedeckej výpovede dňa 10.05.2019, pričom ani vykonaný výsluch vo veci činného vyšetrovateľa PZ nerozptýlil pochybnosti o je obsahu a pravdivosti tvrdení v nej obsiahnutých. Má to, že samotný skutkový stav, ktorý mal byť riadne zistený a tvoriť podklad pre rozhodnutie prvoinštančného súdu nezodpovedá požiadavkám na riadne a vyčerpávajúce prešetrenie pre vec potrebných skutočností - pre prejednávajúcu vec je charakteristické, že jeho motorové vozidlo malo byť „vybrané“ z pomedzi ďalších dvadsiatich motorových vozidiel, ktoré všetky mali spoločný rys a teda, že išlo o motorové vozidlá bežne využívané a hojne dostupné, pričom rozhodnými pre ustálenie skutkového stavu mali byť škrabance na pravej časti motorového vozidla. Jeho motorové vozidlo bolo v čase odohratia sa v obžalobe uvedeného skutku zánovné, malo 15 rokov a nebol jeho prvým majiteľom - je teda zrejme, že za tak dlhú dobu užívania jeho motorového vozidla na jeho povrchu došlo k vadám, škrabancom a iným nedokonalostiam, ktoré orgány činné v trestnom konaní uznali za rozhodujúce vo veci vyšetrovaného skutku. Ďalšou, prinajmenšom rozpornou skutočnosťou je fakt, že motorové vozidlo, ktoré participovalo na škodovej udalosti žiaden zo svedkov nedokázal označiť konkrétnym evidenčným číslom a rovnako tak aj skutočnosť, že ustálenie „zvolenskej“ evidenčnej značky bolo vzhľadom na poveternostné a svetelné podmienky nesprávne, resp. neobjektívne. V nadväznosti na vyššie uvedené preto vyznieva potreba apelovať na charakter ukladania trestu odňatia slobody (či už nepodmienečného alebo podmienečného) ako na postup „ultima ratio“, keď jeho ukládanie a samotné trvanie je nutné na každú trestnú vec aplikovať mimoriadne opatrne a súladne so zákonom, pričom je vylúčené, aby bol tento prostriedok využitý za takto nejasne a nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď k obmedzeniu osobnej slobody jedinca ex lege nemôže predchádzať čo i len najmenšia rozumná pochybnosť nad okolnosťami/skutkovým stavom, ktorých riadne zistenie a skúmanie majú aplikácii trestu odňatia slobody predchádzať. Zdôrazňuje pritom, že na jeho vozidle sa nenachádzali žiadne stopy po kontakte s chodcom poškodeným, ktoré by sa objektívne po zrážke takej intenzity nachádzať museli a bol odsúdený ako vodič v zásade „tuctového“ vozidla, ktorý sa mohol v danom čase nachádzať na danom mieste, avšak ani skutočnosť, že sa na danom mieste a v danom čase nachádzal mu dokázaná nebola. Nie je prípustné, aby bolo odsúdenie obžalovaného založené výlučne iba na jeho výpovedi z prípravného konania ku ktorej okolnostiam sa už v priebehu konania vyjadril, keď objektívne skutočnosti vylučujú stret jeho vozidla s poškodeným. Záverom uviedol, že v prípade ak by odvolací súd nezmenil rozhodnutie čo sa týka jeho viny, potom tiež poukazuje na neopodstatnenosť uloženého ochranného opatrenia, keďže obžaloba ani len netvrdí, že by bol skutok spáchaný pod vplyvom alkoholu a zároveň je neprimerane dlhá doba trvania zákazu činnosti. S prihliadnutím na uvedené skutkové a právne zistenia a skutočnosti odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa prostredníctvom splnomocnenca vyjadril poškodený, v ktorom konštatuje, že posudzované odvolanie nie je dôvodné a opodstatnené, keď vykonané dôkazy a dôkazný stav posudzuje a hodnotí v rozpore so zásadami objektivity, vnútornej a vzájomnej kompatibility tak, ako to majú na mysli hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy trestného práva. Obsah odvolania vyznieva nepresvedčivo, tendenčne a neopiera sa o skutočne preukázaný a reálny stav veci. Má zato, že tvrdenia obžalovaného sú spochybnené a vyvrátené objektívnymi faktami a dôkazmi. V tejto súvislosti poukázal na obsah vysvetlenia E. M. zo dňa 11.03.2019, na obsah výsluchu zo dňa 10.05.2019 v procesnom postavení obvineného E. M. za prítomnosti zvoleného obhajcu, na vyjadrenia obvineného M. v rámci znaleckého vyšetrenia znalcom M. J. Z., na výpoveď obžalovaného M. na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2020. Ďalej poukázal, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.05.2021 bol vypočutý ako svedok M. mjr. M. L., vyšetrovateľ PZ realizujúci vyšetrovanie v danej veci, vrátane výsluchu obvineného dňa 10.05.2019, ktorý v celom rozsahu vyvrátil tvrdenia obvineného a jeho obhajoby produkované na prechádzajúcom hlavnom pojednávaní. Konštatuje, že obžalovaný pristupuje k hodnoteniu skutkového a dôkazného stavu kompilatívnym a dezinterpretáčnym spôsobom tak, že si ich uspôsobuje podľa vlastných predstáv a želaní. Takýto prístup sa prejavuje napr. v popieraní

tvrdení z predchádzajúcich výpovedí alebo zavádzajúcom či nekorektnom interpretovaní dôkazov a skutkových okolností. V ďalšom poukázal na výpovede svedkov K. C., E. W. a O. Košúta, ako aj na záznam o dopravnej nehode, zápisnicu o obhliadke miesta dopravnej nehody, fotodokumentáciu, plán a náčrtok miesta dopravnej nehody. Záverom poukázal, že obžalovaný sa poškodenému doteraz žiadnym spôsobom neospravedlnil za spôsobenie zrážky a vznik devastujúceho poškodenia na zdraví, ani sa žiadnym spôsobom nezaujímal o jeho stav a situáciu, neprejavil ani žiadnu ľútosť. V rámci povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou osobného motorového vozidla bolo poškodenému doposiaľ poskytnuté iba plnenie titulom bolestného, ostatné nároky poškodeného zostávajú zatiaľ nevysporiadané. Navrhol, aby odvolací súd napádaný rozsudok vo výroku o vine a treste vyhodnotil ako správny a zákonný a odvolanie obžalovaného zamietol.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaní sa vykonalo za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný. Navrhol, aby odvolací súd odvolania obžalovaného zamietol.

Splnomocnenec poškodeného na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok považuje za správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodov odvolania a dodal, že v danom prípade sa jedná o vec, kde by sa mala aplikovať zásada in dubio pro reo. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. V tejto súvislosti treba uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe konkrétnych vykonaných dôkazov, ako tieto dôkazy hodnotil. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie o vine boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

S ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že obecné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaného boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi vyrovnal a odvolací súd ich akceptuje. Keďže

rozhodnutie okresného súdu je zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, najmä vo vzťahu k výroku o vine, preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku, s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Pokiaľ ide o namietané procesné pochybenia súdu, tak odvolací súd v tomto smere nezistil žiadne také vady, pre ktoré by bolo nevyhnutné zrušiť odvolaním napadnutý rozsudok.

Odvolací súd sa po preskúmaní rozsudku a predloženého spisového materiálu nestotožnil s argumentáciou obžalovaného, pretože vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal obžalovaný.

Obžalovaný E. M. na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa prehlásil, že je nevinný zo žalovaného skutku a následne vo svojej výpovedi poprel spáchanie skutku, pričom vypovedal inak ako v prípravnom konaní v postavení obvineného. Okresný súd následne postupoval zákonne v zmysle § 258 ods. 4 Tr. poriadku, keď čítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania a požiadal ho o odstránenie rozporov vo svojich výpovediach. Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný dňa 10.5.2019 v prípravnom konaní po zákonom poučení obvineného, za prítomnosti svojho obhajcu, okrem iného vypovedal, že iný vodič ho pri budove spoločnosti STRABAG zastavil a povedal mu, že zachytil chodca. Následne sa s vozidlom chcel otočiť a vrátiť, ale nemal kde, a preto sa otočil až na diaľničnom nadjazde pri obci Budča a vrátil sa späť ku konkrétnemu priechodu, na mieste po príchode už nevidel žiadne osoby, preto tam nezotrval a odišiel do práce do mäsokombinátu.

Poškodený P. C. k veci uviedol, že dňa 25.06.2019 okolo 05:40 hod. išiel peši do práce J. Zvolen. Na chodníku pred prechodom pre chodcov na Lučeneckej ceste sa zastavil, pozrel sa na obidve strany, najskôr vľavo a potom vpravo. Autá, ktoré išli od Lučenca boli asi 30 m od neho, od mesta Zvolen išli autá zhruba 100 m od neho. Vošiel na vozovku po prechode pre chodcov, keď bol skoro na konci asi 1 m až 1,5 m pred chodníkom, narazilo do neho auto z pravej strany do kolena pravej nohy. Pravdepodobne preletel asi cez pravý roh auta, spadol na okraj vozovky. Hneď sa postavil a vraj sa tam pohyboval. Zastavila pri ňom taxikárka, on sa vrátil po mobil, ktorý mu vypadol na vozovku, potom ho posadila taxikárka do jej taxíka a privolala políciu a záchranku. Po prechode pre chodcov, ktorý bol osvetlený šiel normálnou chôdzou, neponáhľal sa a šiel jeho stredom. Auto, ktoré doňho narazilo bola červená Fabia, bola prvá v kolóne vozidiel, z miesta nehody odišla. Taxikárka hovorila, že nezastavilo a išlo normálne ďalej akoby sa nič nestalo. Na mieste samom zotrval asi nejakú tri štvrté hodinu, možno do nejakej 06.30 hod., už sa rozvidnelo. Neregistroval, že by sa na tom mieste, kde sa pohyboval, objavila potom nejaká červená Fabia.

Poškodeným uvedená taxikárka K. C. vo svojej výpovedi uviedla, že videla na prechode pre chodcov ako sa po ňom pohybujú chodci, vozidlá ich púšťali z oboch smerov. Posledný chodec, ktorý vkročil na prechod normálnou chôdzou, chýbali mu asi 2 kroky na chodník, pričom auto, ktoré išlo smerom od K. do Centra mu prednosť nedalo a zachytilo toho chodca pravou prednou časťou vozidla, trafilo ho do nôh, po páde sa chodec udrel hlavou o obrubník kde ostal ležať, postavil sa na nohy, pričom jednu si držal a len za jej pomoci sa dostal do jej taxíka. Všimla si, že na vozidle, ktoré zachytilo chodca nezasvietili brzdomé svetlá a toto vozidlo pokračovalo ďalej. Bolo to červené auto zvolenskej EČV značky Škoda Fabia alebo Škoda Felícia. Za týmto autom šiel kamión, ktorý zastavil a jeho vodič k nemu vybehol, ona takisto a naložil ho do taxíka kde sedel do príchodu polície a záchranky. Ďalej uviedla, že na miesto dopravnej nehody počas jej prítomnosti sa na mieste neobjavilo následne žiadne červené vozidlo Škoda Fabia. Pokiaľ sa týka áut, ktoré šli z mesta smerom na Lučenec, tieto dali prednosť chodcovi, boli nútené aj zastaviť. Určite ich bolo viac ako jedno. Z opačnej strany registrovala to červené vozidlo, za ním kamión. Ten kamión ešte zastavil pred prechodom pre chodcov. Číslo 112 volala ona. Nezaznamenala žiadnu reakciu vodiča červenej FABIE na chodca.

Svedok O. C. uviedol, že pracoval ako starší referent na oddelení dopravných nehôd. K nehode došlo počas predchádzajúcej služby, dokumentovanie však nebolo úplné, lebo vodič vozidla, ktoré zrazilo chodca sa na mieste dopravnej nehody nenachádzal. Mali informácie, že sa malo jednať o vozidlo Škoda Fabia červenej farby, zvolenskej EČV. Na základe toho bola vykonaná lustrácia medzi ktorými bolo

vozidlo, ktoré našli pri K., zistili, že držiteľ vozidla pracuje v mäsokombináte Budči. Na miesto dorazili medzi 14.00 až 14.30 hod. Vozidlo bolo odparkované pri mäsokombináte a jeho vonkajšou ohliadkou zistili škrabance na prednej kapote a na prednom pravom nárazníku. Nález zadokumentovali fotograficky, zavolali držiteľa vozidla, podrobili ho dychovej skúške na zistenie alkoholu s pozitívnym výsledkom. Vyťažili ho, pričom im povedal, že vychádzal pred 6.00 hod zo A. do zamestnania, neregistroval, že by zrazil chodca. Pri budove spoločnosti STRABAG ho zastavilo nejaké vozidlo, ktorého vodič mu povedal, že zrazil chodca. Potom sa vraj otočil na Budči a išiel sa s vozidlom pozrieť na miesto zrážky kde nikoho nenašiel a následne sa vrátil do zamestnania. K poškodeniu vozidla ďalej uviedol, že to bolo na prednom nárazníku v oblasti hmlového svetla na pravej strane, takisto aj na pravej strane kapoty, nad svetlom, nejaký oter prachu a nejaké škrabance.

Svedok E. W. k veci uviedol, že v čase okolo 05.34 hod. išiel hlavnou cestou smerom do Centra, keď prechádzal popri rozostavanej budove, videl, že v protismere zastali idúce vozidlá, preto aj on pribrzdil, avšak vozidlo, ktoré išlo pred ním pokračovalo v jazde a nebrzdilo. Na prechode pre chodcov urobilo menšiu odbočku aby sa vyhlo chodcovi, ktorého on videl prechádzajúceho po prechode pre chodcov. Toto vozidlo zachytilo chodca pravou prednou stranou, následkom čoho chodca vyhodilo do vzduchu a následne spadol na zem. Predmetné vozidlo červená Fabia s ev. číslom ZV, ktoré chodca zrazila pokračovala v jazde, on so svojim vozidlom zastal na kraji a išiel pomáhať.

Pokiaľ ide o výsluch obžalovaného v prípravnom konaní, k tomu sa vyjadril vo svojej výpovedi vyšetrovateľ Mgr. M. M. L., ktorý popísal ako vo všeobecnosti vykonáva výsluch. Obvykle nezisťuje, či je obvinený pod vplyvom alkoholu. Aby k tomu pristúpil, musela by taká osoba javiť známky požitia alkoholu. Podľa neho obvinený M. nebol pod vplyvom alkoholu. K zápisnici na základe námietok obhajoby uviedol, že je tam vyjadrenie obvineného. Pri výsluchu sa dáva obvinenému možnosť, aby sa vyjadril k predmetnému uzneseniu a či mieni podať on voči nemu opravný prostriedok. Je to jeho vec a právo, či opravný prostriedok využije alebo nie, či sa s tým stotožňuje alebo nie.

Zranenia poškodeného P. C. boli verifikované lekáorskými správami a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia. Znalec doba liečenia môže trvať 10-12 týždňov a doba PN 10 až 16 týždňov. Nedajú sa vylúčiť a ani potvrdiť prípadné trvalé následky úrazu.

Dopravná nehoda bola zdokumentovaná aj listinnými dôkazmi, ktoré okresný súd na hlavnom pojednávaní oboznámil.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu, že je tu reťazec priamych a nepriamych dôkazov z ktorých je zistiteľné, že to bol práve obžalovaný, ktorý na prechode pre chodcov svojim motorovým vozidlom Škoda Fabia, N.: J červenej farby zrazil poškodeného P. C.. Obžalovaný sám vo svojej výpovedi v procesnom postavení obvineného za prítomnosti svojho obhajcu, ktorú v čase jej spisovania nenamietal a uviedol, že ho iný vodič pri budove spoločnosti STRABAG zastavil a povedal mu, že zachytil chodca, čo následne korešponduje s výpoveďami svedkov. Obžalovaný taktiež na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v inkriminovanom čase prechádzal svojim vozidlom po uvedenej cestnej komunikácii. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že to bol práve obžalovaný, ktorý ako vodič osobného motorového vozidla zn. Z. Y., N.: J v smere od m. č. J. - A. do centra mesta Zvolen, na prechode pre chodcov nedal prednosť chodcovi P. C., prechádzajúceho z ľavej strany vpravo z jeho pohľadu, následkom čoho došlo ku kolízii vozidla s chodcom a poškodenému P. C. spôsobil zranenia bližšie popísané v skutku s dobou liečenia 10-12 týždňov a PN v trvaní 10-16 týždňov. Zranenia ktoré utrpel poškodený zodpovedajú ťažkej ujme na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd po právnej stránke správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, pretože inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa § 4 ods. 1 písm. e, písm. f) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Odvolací súd následne preskúmal výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr.

zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd konštatuje, že u osoby obžalovaného taktiež nevzhladol poľahčujúce a priťažujúce okolnosti podľa § 36 a 37 Tr. zák.. Za spáchanú trestnú činnosť bol obžalovanému ukladaný trest podľa trestnej sadzby uvedenej v § 157 ods. 2 Tr. zák., ktorá je stanovená na jeden až päť rokov. Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní osemnástich mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dvoch rokov je zákonný.

Čo sa týka trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu dvoch rokov, odvolací súd uvádza, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, pretože inému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania, keďže pri vedení vozidla porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, preto okresným súdom uložený trest zákazu činnosti je primeraný a odôvodnený, pretože účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu a jeho uloženie je odôvodnené vtedy, keď páchateľ vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti, alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

Okresným súdom uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchateľa je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimeraný a represívny.

Odvolací súd nezistil pochybenie vo výroku, ktorým okresný súd obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie, pretože znaleckým posudkom bol u obžalovaného konštatovaný habituálny syndróm závislosti od alkoholu, pričom touto poruchou trpel v čase spáchania skutku a znalec mu navrhol uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Pokiaľ obžalovaný namietal uloženie tohto opatrenia, pretože obžaloba netvrdí, že by bol skutok spáchaný pod vplyvom alkoholu, k tomu odvolací súd uvádza, že pokiaľ aj nebolo preukázané, že v čase nehody obžalovaný viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, tak táto skutočnosť je v danom prípade irelevantná, keďže znaleckým posudkom bolo potvrdené, že obžalovaný je závislý od alkoholu a táto okolnosť bez pochyby mala vplyv na pozornosť obžalovaného pri vedení motorového vozidla.

Zákonu zodpovedá i výrok o náhrade škody, keďže poškodení si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, škoda bola verifikovaná vykonaným dokazovaním.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.